

RUTA DE FESTES MAJORS

Professionals de l'envelat

La centenària Orquestra Selvatana, figura clau de les revetlles d'estiu, aconsegueix mantenir-se activa ≡ **Lamenta que** les administracions s'hagin oblidat del sector

J.B.
BARCELONA

Molt grup de mestissatge i molta cantautora de moda, però qui de debò talla el bacallà en el món de la festa major és una senyora orquestra centenària, de vestit i lluentó, carregada amb un repertori de cançons que no te l'acabes i que dona la volta al món. Amb vostès, l'Orquestra Selvatana, professional de l'envelat des de 1913, capaç de ventilar-se 140 o 150 concerts a l'any a menys que algun imprevist, com per exemple una pandèmia global, s'interposi en el seu camí.

Aquesta formació amb seu a Banyoles ha vist com la seva agenda d'agost es reduïa de 24 dates a nou, però se les ha arreglat per sortir del pas adequant el seu espectacle al format de concert i suprimint la sessió de ball pel tema de la distància. Concerts generosos, de dues hores o una mica més. «**Pensàvem que potser seria massa per a algú que està assegut, però quan acabem sempre ens diuen: '¡m'ha passat volant!'**», celebra Josep Farràs, el representant de l'orquestra, instrumentista de saxo, clarinet, clarinet baix i tenora, que afirma que «a l'escenari no paren de passar coses».

Que el ritme no decaigui

Es tracta de desterrar escenes com la que La Trinca va immortalitzar al seu àlbum *Festa major* (1970), aquell moment de tedi en què «**el gran concert fa tres hores que dura / i al director li han fotut la partitura**». Les cançons, molt variades i, com més famoses, millor: *I will survive*, *Oh, happy day*, Queen, Lluís Llach, musicals de Broadway... «**¡sense tocar-les senceres, sinó fragments, que hi hagi canvis de vestuari, d'instruments, de tessitura i que el públic hi participi**», diu Josep Farràs, que remarca la inversió en tecnologia que l'orquestra fa tots els hiverns, quan prepara la temporada. «**El món de les orquestres ha canviat molt amb els anys i ara és molt visual, amb grans pantalles de vídeo, sense descurar la part musical**». Al capdavant, quatre veus: dos sopranos, un tenor i un baríton.

La Selvatana va néixer com a

► En acció ► Integrants de l'Orquestra Selvatana saluden el públic durant un concert.

Va néixer com a cobla orquestra, associada a la sardana, tot i que als 50 va expandir fronteres

Duen que «molts ajuntaments han anul·lat contractes» sense gairebé donar explicacions

cobla-orquestra associada a la sardana, tot i que als anys 50 va començar a expandir fronteres. A principis dels 90, amb l'entrada de Farràs, ha establert el concert-espectacle avui vigent i va augmentar el seu èxit malgrat l'entrada en escena dels cadells del rock català. En lloc d'ignorar-los, va voler incloure els èxits de Sau o Sopa de Cabra als seus concerts. «**Mai hem sigut competència directa d'aquests grups i les seleccions de les seves cançons sempre han sigut molt ben rebudes pel nostre públic**», diu Farràs, que observa amb aflicció que a les festes majors «s'ha anat separant cada vegada més l'oferta més adulta de la part més juvenil; una a l'envelat i l'altra al camp de futbol».

Rivalitat sana

La seva audiència natural se situa «des dels 45 o 50 cap a dalt» i ara, si cal adaptar temes de Txarango o Els Catarres, ho fan. Professionalitat total en aquesta escena, on figuren altres institucions, com les orquestres Montgrins (la més antiga, creada el 1884), la Principal de La Bisbal

(1888) i la Maravella (1951). «**el fenomen de l'Orquestra Di-ver-sions, que atrau molt públic i em cau molt bé**», indica Farràs, que parla de «**rivalitat sana**» entre les formacions i d'assistència mútua en aquests temps de sotrac general.

Cap trucada

El cop de la pandèmia ha sigut «econòmic i moral» i ha deixat una empremta de decepció amb les administracions. Ells, que van ser distingits amb la Creu de Sant Jordi. «**Ens hem sentit oblidats. No hem rebut cap trucada i molts ajuntaments han anul·lat contractes sense donar explicacions**», lamenta Josep Farràs, que sí que agraeix «de cor» als consistoris «que han estat a l'altura». Creu que, amb els protocols sanitaris aplicats al peu de la lletra, «la majoria de les festes majors que s'han suspès es podrien haver salvat. Malgrat tot, l'orquestra continua sonant: aquest dissabte ho farà a la Bisbal del Penedès i seguiran, aquest mes, actuacions al Catllar (21), Campllong (23), Granollers (29) i Juneda (30). ≡